

GALLIA

274

Ingenium simplex, nullaque divinatum malignitate (egregia hæc Veterum Gallorum laus) tribuit illis Strabon. Pronunciat de iis oculatus testis Julianus, Quod adulari nesciant; sed libere ac simpliciter cum omnibus aequaliter jure vivere. Venerem Nuptiarum Deam & Bacchum letitiae datorem Conjugii, Prolisque, & Vini, quantum cuique libeat, potandi gratia tantum novisse. Quæ his aliisque talibus aduersantia nonnulli proferuntur, convicia, & tanquam ab maligna mente manuque profecta, sunt exaudiēda. Nam quis non videt, lectis Veterum Scriptorum de Gallorum Indole Monimentis, factaque cum Genio, qui iisdem hodieq; est, commissione, falsum esse quod tradit Servius, Gallos pigrioris esse ingenii; quod Iulius Firmicus, stolidos; quod Julianus, quasi sui oblitus, stupidos, & rusticitatem amantes; quod Polybius, Doctrinæ & Artibus operam non dare; quod idem cum Diodoro, Athenæo & Clemente Alexandro, infidos esse, crapulæque & ebrietati deditos; quod Livius Polybiusque, molles esse & effeminate; quod Mela, Auri avidos, superbos, superstitiosos; quod Solinus, vaniloquos; quod deniq; pecuniaæ insatiabilis esse, Plutarchus in Pyrrho, Fatendum nihilominus multa Gallis instillata aliorum populorum commercio, *Nemo Gallos*, ait Florus lib. II I. cap. x. tantum feroce dixerit, fraudibus agit. Avidos Iurgiorū docet Ammianus lib. xv. Reprehendit etiam Diodorus in Gallis quandam linguae intemperiam, Sermone notans eos uti brevi & subobscurō: multa ex animo dubia loqui, plurima ad jaegerantiam in suam laudem dicere, & ad ceterorum contemtum: minaces esse ac detractores, opinioneque inflatos. Iactantia illa ab Strabone etiam est animadversa. Atque ea Gallica ostentatio est, quæ ab Cæsare lib. vii nominatur, & multis reliquorum librorum exemplis adprobatur. Talis est lib. i. Helvetii Diviconis elatio, dum Helvetiorum virtutem extollit, Romanæ Cladis memoriam objicit, Cæsaremque minitando, admonet, ne committat, ut is locus, ubi Romani constitissent, ex calamitate Populi Romani interneccione exercitus nomen caperet aut memoriā proderet. Sic Vercingetorix in concione jaegerat se unum Consilium totius Galliæ effecturum, cuius consensu ne Orbis quidem terrarum possit obsistere. Quod ad Veterum Gallorum Religionem, Cultumque in rebus sacris servari solitum, flocci faciendus est M. Tullius oratione pro M. Fonteio scribens, *Gallos minimè ulla Religionē moveri*. Audiendus potius Livius: qui, et si in ceteris satis huic genti iniquus, negligentem tamen haud quaquam Religionis adfirmat; & Cæsar l. vii. bell. Gall. cui penitus cognita hæc natio, dicit eam admodum deditam Religionibus. Maxime autem Mercurium coluerunt, eodem Cæsare teste: Celtas Iovem coluisse attestatur Max. Tyrius, cuius signum altissima Quercus. Dianam templum habuisse apud Massilienses, Str. testis est: & apud Gallo-Græcos Dianam cultam, Polyæ. lib. viii & Plut. commemorant.

Ejus